

Hanne Andersen (S):

Langt den største del af befolkningen er medlemmer af den danske folkekirke, og selv om der fra tid til anden har været og stadig er sorteere, der ser med bekymring på det folkekirkelige liv, er det dog en kendsgerning, at interessen for og deltagelsen i folkekirkens handlinger og kulturelle virksomhed har det ganske godt.

Trods diskussionerne fra tid til anden viser debatterne også, at der ikke er noget ønske om at ændre grundloven på dette punkt. Flertallet af danskerne ønsker en rummelig folkekirke. Vores folkekirke skal ikke være stram og snæver, den skal være fælles og rummelig, en kirke, der hele tiden er sig bevidst, at det er vigtigt at bevare kirkens tilknytning til alle medlemmerne, de kirkevante såvel som de mindre kirkevante. Det skal være en kirke, der er optaget af at forkynde næstekærlighed, ikke bare kærlighed til de nærmeste eller blot at være sig selv nærmest.

Lovgivningsarbejdet har haft det formål at decentralisere. Menighedsrådene, de mindste demokratiske enheder i vort land, har fået flere og flere beføjelser. Medlemmerne styrer, og det skal de fortsat, men de skal ikke drukne i administration. De skal først og fremmest være med til at skabe liv, debat og fællesskab i folkekirken, og derfor hilser vi med tilfredshed, at ministeren har nedsat et udvalg, der både skal se på forenkling og på yderligere decentralisering.

Debatten om nedlæggelser eller sammenlægninger af kirker har været synlig i folkekirken siden slutningen af 1980'erne, og alle kirkeministre har tilskyndet og opfordret til at nå frem til konkrete initiativer. Nogle initiativer er allerede taget; der er f.eks. dannet fællessogne af tre sogne på Nørrebro i København. Debatten fortsætter i stifter, provstier og menighedsråd, og det er dér, den først og fremmest skal føres, hvis initiativerne skal være brugbare og holdbare.

Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten. Grundlovens § 4 efterleves af denne regering som af alle tidligere regeringer, og det skal naturligvis fortsætte. Vi har ikke en statskirke, vi har en medlemskirke, vi har et medlemsdemokrati.

Menighedsrådene skal naturligvis først og fremmest være optaget af, at der er liv i folkekirken, og menighedsrådene skal være meget

optaget af, at den præst, de indstiller til ansættelse, har en kemi, der passer til netop deres sogn, for som vi ved, er sognene meget forskellige i Danmark.

Visioner for folkekirken er menighedsrådenes allerstørste udfordring, både i deres eget sogn og i hele landet. De har et medansvar for, at visionerne omsættes i praktisk handling, siger formanden for Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer i foreningens medlemsblad her ved årsskiftet.

Det er jeg helt enig i, og det skal regeringen ikke blande sig i. Regeringen skal ikke tilside sætte det folkekirkelige medlemsdemokrati, regeringen skal nu som tidligere være med til at skabe rammerne og mulighederne for liv i folkekirken.

Bodil Thrane (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er dejligt, at vi får lejlighed til at drøfte kirkepolitik i denne sal, og så er der måske anledning til at rose Dansk Folkeparti for initiativet. Det er sådan set godt at få vendt nogle centrale problemstillinger, der gør sig gældende for vores folkekirke.

I Venstre glæder vi os over, at tilslutningen til den danske folkekirke stadig er massiv, som kirkeministeren nævnte: over 85 pct. af befolkningen. Folkekirkens medlemstal vidner om en stor opbakning i den danske befolkning, og vi er af den opfattelse, at det enkelte menneskes beslutning om et medlemskab af folkekirken rummer mere end som så.

Vort folks tilknytning til kirken har stået på i over 1.000 år, og Venstre tror ikke, at befolkningens tilslutning til folkekirken bunder i et stort ønske om at betale mere i skat end højst nødvendigt. Jeg mener, den gode tradition i den danske befolkning for medlemskab af folkekirken er meget rodfastet og med til at sikre vores identitet.

For så vidt angår påvirkninger fra andre religioner, handler det også om, hvilken indstilling vi møder andre religioner og kulturpåvirkninger med. De fremmedes påvirkning har vi kendt i mange, mange, mange år, både gennem litteratur, musik, arkitektur og madkultur, og den øgede rejseaktivitet bringer ligeledes nye påvirkninger til næsten hver eneste af os. Men jeg synes, det alt sammen er med til at sætte vores egen kultur i relief, og netop alle disse forhold tror jeg er årsag til, at mange danskeres